

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros distributae

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1674

VII. Ad Marcellam. Ambrosius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

VII. Hieronymus Marcella vidua. Hanc invitat, ut
relictâ Româ, in Bethlehem se conferat, &
religiosa visâ se prorsus dedat.

Ambrosius, quo chartas, sumptus, notarios
ministrante, tam innumerabiles libros verè
Adamantius & Chalcenterus noster explicuit, in
quadam epistola, quam ad eundem de Athenis
scripserat, refert, nunquam se cibum Origenè
præsente sine lectione sumpsisse: nunquam inijsse
somnia, nisi unus è fratribus sacris litteris perso-
naret. Hoc diebus egisse vel noctibus, ut & le-
ctio orationem exciperet, & oratio lectionem.
Quid nos ventris animalia tale unquam se cimus?
Quos si vel secunda hora legentes invenerit, osci-
tamus: manu faciem defricantes, continemus sto-
machum: & quasi post multum laborem labimur,
& mundialibus rursus negotijs occupamur.
Prætermitto prandia, quibus mens onerata pre-
mitur. Pudet dicere frequentiam salutandi: quâ
aut ipsi quotidie ad alios pergimus, aut ad nos
venientes, ceteros expectamus. Deincepsitur in
verba, sermoteritur, lacerantur absentes, vita
aliena describitur: & mordentes invicem, con-
sumimur ab invicem. Talis nos cibus occupat
& dimittit. Cum verò amici recesserint, ratioci-
nia supputamus. Nunc ita personam leonis nobis
imponit: nunc cura superflua in annos plurimos
duratura præcogitat. Nec recordamur Evange-
lij dicentis: Stulte, hac nocte auferent animam
tuam à te: quæ autem præparâsti, cujus erunt?
Vestis non ad usum tantum, sed ad delicias con-
qui-

Vitia
prandon-
ium.

Gal. 5.

Luc. 12.

G 7

quiruntur. Ubicumque compendium est, velocior pes, citius sermo, auris attentior. Si damnatum (ut sæpè in re familiari accidere solet) fuerit nuntiatum, vultus moerore deprimitur. **L. A. T. A. M. U. R.** ad nummum, amisso obulo contristatur. Unde cum in uno homine animorum tam diversa sit facies, Propheta Dominum deprecatur, dicens: Domine, in civitate tua imaginem eorum dissipata. Cum enim ad imaginem & similitudinem Dei conditi simus, ex vitio nostro personas nobis plurimas superinducimus. Et quomodo in theatralibus scenis unus atque idem histrio nunc Herculem robustus ostendit, nunc mollis in Venere frangitur, nunc tremulus in Cybele: ita & nos (qui si de mundo non essemus, od remur a mundo) tot habemus personarum similitudines, quot peccata. Quapropter quia multa jam vita spatia transmisiimus fluctuando, & navis nostrae nunc procellarum concussa turbine, nunc scopulorum illisionibus * perturbata est, cum primo licet, quasi portum quendam secreta ruris intremus. * Ibi cibarius panis, & holus nostris manibus irrigatum, & lac deliciae rusticanae, viles quidem, sed innocentes cibos praebent. Ita viventes non ab oratione somnus, nec saturitas a lectione revocabit. Si aestas est, secretum arboris umbra praebit. Si autumnus, ipsa aëris temperies, & strata subter folia locum quietis ostendunt. Vere ager floribus pingitur, & inter querulas aves Psalmi dulcius cantabuntur. Si frigus fuerit, & brumales nives, ligna non coemam, & calidus vigilabo, vel dormiam. Certè quod sciam, valius non algebo, Habeat tibi Roma suos tu-

Pf. 72.

Gen. 1.

Joan. 15:

* perforata.

* Entibi.

multus, arena sæviat, circus insaniat, theatra
 luxurient: & quia de nostris dicendum est, ma-
 tronarum quotidie visitetur senatus. Nobis ad-
 herere Domino bonum est, & ponere in Domi-
 no Deo spem nostram: ut cum paupertatem i-
 stam cœlorum regna mutaverint, erumpamus
 in vocem: Quid enim mihi est in cœlo, & à ti-
 quid volui super terram? Quo scilicet eum tan-
 ta reperiamus in cœlo, parva & caduca quæ-
 sisse nos doleamus in terra. Verum ut ad vil-
 lam, & ad Mariæ diversorium veniamus, (Plus
 enim laudat unusquisque quod possidet) quo ser-
 mone, quâ voce tibi speluncam Salvatoris expo-
 nam? Et illud præsepe, in quo infantulus vagijt,
 silentio magis, quàm infimo sermone honoran-
 dum est. Ubi sunt latæ porticus? ubi aurata la-
 quearia? ubi domus miserorum pœnis, & da-
 mnatorum labore vestitæ? ubi instar palatij pri-
 vatorum extructæ basilicæ? ut vile corpusculum
 hominis pretiosius inambulet, & quasi mundo
 quicquam possit esse ornatius, tecta sua magis
 velint aspicere, quàm cœlum, Bethlehem ecce
 in hoc parvo terræ foramine, cœlorum con-
 ditor natus est. Hic involutus pannis, hic vi-
 sus à pastoribus, hic demonstratus à stella, hic
 adoratus à Magis. Et puto, sanctior locus est ru-
 pe Tarpeja, quæ de cœlo lapidibus fulminata,
 ostendit quod Deo displiceat. Est ibi quidem
 sancta Ecclesia, sunt trophæa Apostolorum,
 & Martyrum: est Christi vera confessio, est
 Apostolorum predicata fides: & gentilitate
 calcata in sublime quotidie erigitur voca-
 bulum Christianum. Sed ambitio, potentia,

*Pf. 72,**1014**Comen-
datio**Bethleem**Collatio
Bethleem
& Romæ**ma-*

magnitudo urbis, videri & videre, saluari & salutare, laudare & detrahere, vel audire, vel proloqui, & tantam hominum frequentiam videre, proposito monachorum, & à quiete aliena sum. Aut enim videmus ad nos venientes, & silentium perdimus; aut si non videmus, superbiæ arguimur. Interdum ut visitantibus reddamus vicem, ad perbas fores pergimus. Inter linguas rodentium ministrorum, postes ingredimur deauratos. Christi ergo villa, ut supra diximus, tota rusticitas est. Extra Psalmos silentium est. Quocumque verteris, arator solum tenens, alleluja decantat. Sudans messor Psalmis se advocat: & curvâ accedens vites falce vinitor, aliquid Davidicum canit. Hæc sunt in hac provincia carmina, (ut vulgò dicitur) amatoriarum cantiones, Vale.

VIII. Paula & Eustochium Marcella nobilissima. Quam hortantur, ut relicta Roma, ad illam terra sancta invisenda se conferat. Stylus autem est planè Hieronymi.

Mensuram charitas non habet, & impatientia nescit modum, & desiderium non sustinet. Undè & nos oblitæ virium nostrarum, & non quid possumus, sed quid velimus tantum cogitantes, magistram cupimus docere discipulæ, & ut est vulgare proverbium: Sus artium reperit cem. Tu, quæ primam scintillam fomiti nostro subiecisti, quæ ad hoc studium nos & sermone Matt. 23, hortata es & exemplo, & quasi gallina congrega-